

QUÊ NGHÈO

Quê tôi nghèo lắm
Vẫn lác đác nhà tranh
Vẫn tiếng thờ dài những chiều giáp hạt
Vẫn bát cơm chan mồ hôi mặn chát
Cha cả đời lam lũ
Mẹ một đời chất chiu
Khoai sắn vẫn len vào giấc ngủ
Tuổi thơ tôi đói ngủ
Thương cánh cò bầu bíu lời ru.

Quê tôi nghèo lắm
Phiên chợ còn ẹt nghèo hơn
Dăm ba nải chuối
Vài mớ rau tươi
Mệt sắn, mệt ngô
Í ới mời chào cao hơn mời cõ
Lèo tèo dăm người bán
Lẻ tẻ mấy người mua
Ế bán
Chán mua
Phiên chợ quê xác xơ già cỗi.

Quê tôi nghèo lắm
Lũ trẻ gầy như con cá mắm
Lũ trai mặt mũi mốc meo
Gặm nhấm nỗi đau nghèo khó
Nơm nớp âu lo đời như chiếu bạc
Thương con cò con vạc
Mỗi cõ chồn chân trên đồng đất của mình.

Quê tôi nghèo lắm
Nước mắt rơi từ thời chị Dậu
Tiếng oan khiên từ thời Giáo Thứ
Âm ỉ bủa quanh
Bám đeo đặc quánh
Chiếc cổng làng dựng lên thật đẹp
Sừng sững bê tông cốt thép
Ngạo nghề tượng đài
Ngạo nghề trần ai
Chiếc cổng làng thành tai hại
Giám hãm đời người
Tù túng giấc mơ.

Quê tôi nghèo
Nghèo cả giấc mơ...

*

Hưng Yên, chiều 29 tháng 12.2014
ĐẶNG XUÂN XUYẾN